

Concursul „Micii alecsandriști”
Test propus de prof. Ruxandra Nechifor

Subiectul I (50 de puncte)

Citește cu atenție textul de mai jos pentru a putea răspunde cerințelor:

„M-am apucat să prind fluturi pe la opt, nouă ani și, la început, nu m-am ținut de colecție cu cine știe ce râvnă, cum mi se întâmpla și cu alte jocuri sau plăceri. [...]

Pentru că părinții mei erau săraci și nu-mi puteau dăruia ceva deosebit, îmi țineam colecția într-o cutie veche, obișnuită, de carton. Am lipit pe fund bucăți rotunde de plută, tăiate din dopuri de la sticle, ca să înfig acele în ele și între pereții boțiți de carton ai acestei cutii îmi păstram eu comorile. [...] Odată, prinsesem și fixasem în cutie un *Apatura iris*, rar pe la noi, și, după ce s-a uscat, mândria m-a împins să i-l arăt măcar vecinului, fiul unui învățător, care locuia de cealaltă parte a curții. [...] El l-a examinat ca un cunoscător, a admis că era o raritate și l-a prețuit cam la douăzeci de pfenigi – pentru că Emil știa să aprecieze toate obiectele de colecție, mai ales mărcile poștale și fluturii, după valoarea lor în bani. Apoi însă, a început să critice; a găsit că fluturele meu nu era bine fixat, că aripa dreaptă era îndoită și cea stângă prea întinsă și a descoperit încă un defect, unul adevărat, pentru că fluturelui îi lipseau două picioare. [...]

Doi ani mai târziu – eram deja băieți mari, dar pasiunea mea era încă în floare – s-a răspândit zvonul că acel Emil ar fi prins un ochi-de-păun-de-noapte; asta a fost pentru mine atunci mult mai emoționant decât dacă aș auzi azi că un prieten de-ai mei a moștenit un milion sau că a găsit cărțile pierdute ale lui Livius. Nimeni dintre noi nu mai prinsese un ochi-de-păun-de-noapte. [...] Un coleg îmi povestise că, atunci când fluturele cafeniu ședea pe un trunchi de copac sau pe o stâncă și îl amenința vreo pasăre sau vreun alt dușman, el își desfăcea doar aripile întunecate din față și-și arăta frumoasele aripi din spate, pe care ochii mari, luminoși și arătau atât de surprinzător, încât pasărea se speria și lăsa fluturele în pace.”

(Hermann Hesse, *Ochi-de-păun-de-noapte*)

1. Scrie câte un sinonim (cuvânt cu același înțeles) și câte un antonim (cuvânt cu înțeles opus) pentru fiecare dintre cuvintele: *râvnă* și *a împins*.
2. Exemplifică în enunțuri scrierea în alte două moduri decât în text a structurii *obiectele*.
3. Alcătuieste o propoziție despre *prietenie*, formată din cel puțin 4 termeni, în care să se afle: două adjective de genul masculin, un cuvânt care să fie înrudit ca formă și ca înțeles (din aceeași familie de cuvinte) cu termenul *inimă* și un subiect exprimat printr-un substantiv propriu.
4. Scrie în dreptul fiecărui enunț de mai jos A, dacă este adevărat sau F, dacă este fals, cu referire la textul de mai sus:
 - a. Părinții povestitorului sunt bogați.
 - b. Emil aprecia toate obiectele după valoarea lor în bani.
 - c. Fluturele *Apatura iris* din cutie nu avea niciun defect.
 - d. Cutia pentru fluturi era cumpărată de la un magazin vestit.
5. Prezintă două trăsături ale personajului care povestește, reliefându-le cu câte o secvență din text.

Subiectul al II-lea (40 de puncte)

Scrie o compunere, de cel puțin 12 rânduri, în care să povestești o întâmplare cu un fluture ochi-de-păun-de-noapte, la care participă Emil, personajul din textul de mai sus. Vei da compunerii tale un titlu potrivit.

Vei primi 10 puncte din oficiu.

SUCCES!